

Această sare este neagră, amorfă și prea solubilă. Se combină cu sulfatul alcalin.

Oxidi de platină se zăresc asemenea cu acidul sulfos și acidul boric; aceste săruri sînt puțin cunoscute.

ALIAJE DE PLATINU.

Platinul se combină cu un mare număr de metale.

Se dobîndesc aliajele de platină și de potasiu în încălzind împreună aceste două metale; se descompune prin apă, și de naștere de hidruri negri ce se consideră în general ca un hidru de platină.

Ferul se combină cu platinul în toate proporțiile, și formează și aliaje ce se țesesc săv ciokan, și pot lua un poliu frumos.

Cuprumul și platinul se zăresc prea lesne. Aceste aliaje pot primi un prea frumos poliu, și se întrebîndu-sează kîte odată spre a face oglinzi de telescopuri.

Plumbul se zăresc cu platinul; de aceea nu trebuie nicî odată să se topească plumbul într'un creșet de platină.

Se cunosk și aliaje de platină cu stannumul, zincul, bismuthul, antimoniul, aurul, etc.

Platinul vărețos se zăresc cu mercurul, dar acest metal este foarte acide asupra platinului forpat.

Amalgamul de platină, traktat prin acidul azotic, de o disoluție ce căpînde azotat de bioxid de platină (D. Levöl).

Platinul și argintul se combină iarși în toate proporțiile; kînd argintul se află în acest aliaj în kuantitate îndestulă, face platinul de tot solubil în acidul azotic.

O prea mică kuantitate de platină întreșce argintul.

Prezenția platinului în aliajele de argint împiedică ca să nu se poată determina titrul esakt prin kălăzire. Platinul produce o încălzire considerabilă în săruri de cerkare. Această încălzire, care poate fi de 10 până la 12, din mi în aliajele de argint